

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 25: Forslag til lov om ændring af lov om pensionering af civilt personel m.v. i forsvaret. (Ændring af lovens anvendelsesområde m.v.). Af finansministeren (Mogens Lykketoft). (Fremsat 8/10 98. Første behandling 20/10 98. Betænkning 4/11 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 60: Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for årene 1999-2001. Af finansministeren (Mogens Lykketoft). (Fremsat 28/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Socialdemokratiet kan støtte lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for de tre år, der er nævnt i lovgivningen, 1999, 2000 og 2001. Størelsesordenen, 932,8 mio. kr., er fastsat i en aftale af 10. juni i år, som blev godkendt her i Folketinget den 26. juni.

Vi har samtidig noteret os fra bemærkningerne, at såfremt der kommer indtægter fra råstofudvinding på Færøerne, skal dette tilskud tages op til fornyet forhandling, og yderligere er Færøernes landsstyre forpligtet til at tilrette nogen lovgivning vedrørende social- og sundhedsområdet.

Yderligere, hvis selvstyretankerne på Færøerne nyder fremme på en eller anden led, skal tilsvarende dette bloktilskud tages op til forhandling.

Den socialdemokratiske gruppe kan støtte lovforslaget.

Pia Larsen (V):

Venstre kan naturligvis også støtte dette lovforslag om at fastsætte tilskud til Færøernes hjemmestyre for årene 1999 til 2001, men jeg skal da ikke undlade at bemærke, at vi noterer os, at dette element, bloktilskudselementet, stort set er det eneste gennemskuelige i aftalen af 10. juni, og det er så det, der gør os tryk ved den.

Vi er ligesom alle andre spændt på, hvad Færøerne finder ud af med hensyn til deres fremtidige tilhørsforhold til rigsfællesskabet, og som Venstre flere gange tidligere har påpeget, kan det helt afhængigt af udfaldet af den diskussion på Færøerne få stor indflydelse på bloktilskuddet.

Men for god ordens skyld skal jeg nævne, at Venstre i lighed med vort søsterparti på Færøerne, Sambandspartiet, helst ser, at ændringerne kommer til at ske inden for rammerne af den nuværende hjemmestyrelov, men vi kan som sagt støtte lovforslag nr. L 60.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Per Stig Møller, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Det Konservative Folkeparti ønsker at bevare rigsfællesskabet, og vi beklager, at regeringen

med sin håndtering af den færøske banksag har bragt dette fællesskab i krise.

Vi finder også, at regeringen i foråret indgik en aftale om gældsafvikling med Færøerne, der økonomisk bar præg af dårlig samvittighed fra regeringens side. Vi undlod at stemme om aftalen i Finansudvalget, både fordi aftalen tydeligvis var kædet sammen med regeringens behov for at få pinsepakken igennem, og den var og er vi imod, og fordi regeringen her åbenbart betalte sig fra sin dårlige samvittighed. Men regeringens dårlige samvittighed bør ikke koste skatteborgerne penge ud over det tab, som regeringen gennem sin håndtering af banksagen har påført Færøerne.

Men Færøerne skal under alle omstændigheder have et årligt bloktilskud; det foreslåede tilskud ligger på det hidtidige niveau, og det kan vi støtte.

Samtidig noterer vi os, at aftalen skal tages op til revision, når og hvis der kommer indtægter gennem råstofindvindingen på Færøerne. Også dette kan vi støtte.

Aage Frandsen (SF):

SF kan også støtte forslaget, både beløbets størrelse og de præmisser, der ligger til grund for det beløb, præmisser, som indebærer, at hvis forudsætningen ændres, kan man tage det op igen.

Hvis forudsætningerne skulle ændres så meget i form af, at færingerne selv siger, at de vil have større selvstændighed, ja, så er det Færøernes afgørelse. Det tager vi så til efterretning. Men det betyder selvfølgelig så også, at diskussionen om bloktilskuddets størrelse hænger sammen hermed, og jeg har også forstået, at de partier på Færøerne, som har den opfattelse, at man ønsker større selvstændighed, også er klar over, at større selvstændighed betyder selvstændighed på mere end en måde. Det er ikke kun et spørgsmål om en beslutningsmulighed, det er også et spørgsmål om økonomisk uafhængighed og selvstændighed.

Poul Nødgaard (DF):

I Dansk Folkeparti er vi også overvejende positive over for det her forslag. Det har været en tradition igennem mange år, at man har givet Færøerne og også Grønland de såkaldte bloktilskud, og det skal vi naturligvis også fortsætte med.

Men vi har jo samtidig også noteret os, at Færøerne i modsætning til Grønland har et ud-

strakt ønske om at få selvstyre, ja, måske endda blive en form for en selvstændig nation. Og jeg så forleden dag de færøske politikere udtale sig om sagen: at de naturligvis er klare over, at hvis de får 100 pct. selvstyre, så er det også ensbetydende med, at man over en årrække skal neddrose det danske bloktilskud. Og det er en udtalelse, jeg har taget til efterretning.

Jeg ved ikke, hvordan forhandlingerne om den selvstændighed, som Færøerne så brændende ønsker sig, går mellem Danmark og Færøerne. Jeg har her i sommer sammen med Præsidiets været til møde med de færøske politikere, og det var jo et klart ønske, at man får en selvstændig nation på Færøerne. Man kan så have sin egen betænkelighed ved det, men det har færingerne tilsyneladende ikke.

Økonomisk set så drejer det sig altså om, at hvis de får denne selvstændighed i form af en form for et selvstændigt land, ja, så må det også medføre, at bloktilskuddene forsvinder, og at nationen så klarer sig selv. Men indtil da er vi positive over for forslaget.

Ebbe Kalnæs (CD):

CD støtter det her forslag og lægger meget vægt på, at rigsfællesskabet holdes intakt. Vi vil gerne samtidig anbefale, at forslag om forhandlinger med Færøerne omkring selvstændighed eller ej skal man nok, som regeringen tidligere har nævnt, i den her sammenhæng holde sig fra, indtil Færøerne har afklaret tingene selv, og så kan vi tage stilling til det.

Jeg vil også gerne sige til dem, som i denne sag ligesom bringer det ind – bl.a. hr. Kirkegaard fra De Konservative gjorde – om at betale aflad eller købe sig fri osv., at det synes jeg altså vi skal holde os fra. Jeg vil godt vædde ti gode valgplakater på, at hvis vi havde siddet med en borgerlig regering, havde vi ikke håndteret det væsentlig anderledes.

Morten Helveg Petersen (RV):

I Det Radikale Venstre værdsætter vi rigsfællesskabet mellem Danmark og Færøerne. Fællesskabet skal bevares og styrkes, selvfølgelig under hensyntagen til færingeres egne ønsker.

Med aftalen af 10. juni 1998 mellem regeringen og Færøernes landsstyre blev der opnået enighed om, at staten skal yde et årligt bloktilskud til Færøernes finanslov for året 1999 på 932 mio. kr. Aftalen med landsstyret var et væsentligt skridt i retning af at skabe bedre forståelse mellem Færøerne og Danmark om de fæl-

les problemer, der skal løses, og om det fælles ansvar og måske ikke mindst det færøske ansvar.

Aftalen fra juni har skabt en ny situation og en bedre situation i den forstand, at Færøerne fremover skal være sig deres eget ansvar bevidst. Den røde tråd gennem aftalen viser nemlig, at den danske regering respekterer det færøske ønske om større selvstændighed, et ønske, som vi også fra radikal side selvfølgelig kan tilslutte os.

Vi har i Det Radikale Venstre fuld tillid til, at landsstyret med det bloktilskud, som vi her har til behandling, kan leve op til 10. juni-aftalen, bl.a. fordi tilskuddet er realistisk i forhold til færøsk økonomi, men også fordi det særskilt fremhæves i aftalen, at landsstyret har ansvaret for den økonomiske politik for Færøerne inden for den gældende eksisterende hjemmestyring.

Det Radikale Venstre kan støtte forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

På vegne af Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen, skal jeg sige, at Enhedslisten støtter forslaget. Det er en del af den aftale, der er indgået.

Kim Behnke (FP):

Der er nogle, der siger, at julen varer lige til påske, men at pinsen skulle vare lige til jul har jeg ikke hørt før. Ikke desto mindre er det her lovforslag vel på forunderlig vis en del af pinsepakken.

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at der i øjeblikket er en stemning på Færøerne i retning af, at man gerne i højere grad vil have selvstyre, end man har i dag – måske endda oven i købet fuldstændig selvstændighed – og det er et ønske, som vi bakker op om. Uanset om det er andre steder ude i den store verden eller det er inden for vores eget kongedømme, ja, så skal man selvfølgelig respektere folks ønske om selvstændighed.

I den forbindelse vil det være på sin plads, at man allerede nu begynder at forhandle en aftale om, hvordan de økonomiske relationer så skal være mellem Færøerne og Danmark. Derfor synes vi, at en aftale, der rækker over 3 år, simpelt hen er for lang tid for en aftale. Det vil være med til, at man får den opfattelse på Færøerne, at det er en tilkendegivelse fra Folketinget om, at vi ikke mener, der skal ske noget som helst de første 3 år.

Derudover må vi sige, at vi er dybt bekymrede for de meldinger, vi har fået inden for de sidste 14 dage, hvor økonomer og andre advarer om, at det, der i øjeblikket foregår i færøsk økonomi, er ved at være en gentagelse af den kollaps, som man oplevede i 1992 og 1993, for der bruges penge som aldrig før, og der er ingen mådehold med noget som helst.

I den forbindelse er spørgsmålet jo, om vi så blot over de næste 3 år skal yde et bloktilskud på ca. 1 mia. kr. om året, vel vidende at en del af de penge jo altså kan gå til et projekt, som kan kuldsejle og dermed resultere i, at vi fra Folketinget, fra det danske samfunds side, igen skal ind og yde økonomisk bistand.

Derudover er det faktisk en torn i øjet på den danske befolkning. Vi betaler i Danmark, ja, vel verdens højeste bilafgifter, og en del af de danske bilafgifter går så til, at vi kan sende en check på 1 mia. kr. til Færøerne i bloktilskud, hvorefter man på Færøerne kan sænke bilafgifterne, så de bliver blandt de laveste i Europa.

Det er et økonomisk sammenspil, som mange danskere har svært ved at forstå. Det er endda oven i købet et samspil, som fik skatteministeren til for nylig at fremsætte et lovforslag om, at hvis færinger tager bilerne med her til Danmark, så skal der være særlige regler om afgiftsbehandling.

Der er grund til, at man tager den med ro i forhold til Færøerne. Vores opfattelse er derfor, at det er forkert at indgå en bloktilskudsaftale, der rækker over 3 år. Dermed ikke være sagt, at Fremskridtspartiet ikke vil være med til at give bloktilskud til Færøerne. Det skal der naturligvis gives, men ikke for 3 år.

Derfor indstiller vi ikke forslaget til vedtagelse, men må i den nuværende form indstille det til forkastelse.

Jóannes Eidesgaard (FÆR):

Det glæder mig at konstatere den brede tilslutning, som lovforslaget har her i salen, og jeg vil også indledningsvis sige, at jeg fuldt ud kan tilslutte mig forslaget og den aftale, der blev indgået mellem regeringen og landsstyret den 10. juni 1998.

I denne aftale har man så aftalt, at bloktilskuddet for årene 1999, 2000 og 2001 uændret skal være 932,8 mio. kr. Og man har samtidig aftalt, at dette skal reguleres med den procent, der svarer til den gennemsnitlige pris- og lønregulering på statens driftsbudget.

Jeg synes, at den aftale, der blev indgået den 10. juni, var en meget fornuftig og klog aftale, som også har medvirket til at få normaliseret forholdet en del imellem Færøerne og Danmark.

Men i takt med at man måske har fået forholdene normaliseret imellem Færøerne og Danmark, må man nok sige, at forholdene mellem landsstyreparterne og oppositionen i Lagtinget i dag er mere unormale, end de ellers plejer at være. Man har lidt svært ved at forstå, at man ikke kan forstå den skepsis, som oppositionen i Lagtinget viser i spørgsmålet omkring suveræniteten, og specielt den skepsis, som vi viser omkring den økonomiske side af suverænitetsspørgsmålet.

Jeg mener, at det er meget fornuftigt af landsstyret at have fået fastlagt bloktilskuddet for hele deres regeringsperiode. Og så har vi i hvert fald fået en tredjedel af finanslovens indtægter fastlagt.

Der findes mange interessante økonomiske teorier omkring bloktilskuddets påvirkning på de færøske samfundsforhold og samfundsøkonomi. Alt dette er nøje gennemgået og analyseret i en redegørelse fra Det Færøske Økonomiske Råd og Den Færøske Landsbank, som i dansk oversættelse hedder »Pengestrømmen imellem Færøerne og Danmark«.

Men i kølvandet på suverænitetsspørgsmålet har flere økonomer udtalt sig om, hvordan dette bloktilskud på længere sigt kan afvikles. Nogle mener, at da vi jo har et overskud på vores betalingsbalance, som ligger på samme størrelse som bloktilskuddet, så kan man vel undvære bloktilskuddet, med den følge, at overskuddet på betalingsbalancen vil forsvinde. Andre måske mere realistiske økonomer siger, at skal man bevare den disponible bruttonationale indtægt, så skal produktionen på Færøerne forøges med ca. 2,5 mia. kr. i forhold til i dag.

Kort sagt må man alligevel konstatere, at man har svært ved at få øje på de politiske intentioner i landsstyrets suverænitetsspørgsmål i henhold til det lovforslag, der er til behandling i dag.

Jeg vil afslutningsvis sige, at det måske mest fornuftige, som landsstyret har foretaget sig med hensyn til suverænitetsspørgsmål, er, at det har fået fastlagt bloktilskuddet for hele regeringsperioden. Så jeg vil fuldt ud tilslutte mig forslaget.

Óli Breckmann (KF):

Hr. formand. Forslaget på 933 mio. i årligt statstilskud til Færøerne de næste tre år bliver ifølge landsstyrets plan det sidste af sin slags. Det afløses helst af en ny aftale mellem regeringen og landsstyret om færøsk selvstyre og en statsstøtte, der nedtrappes over en nærmere årrække, i takt med at Færøernes landskasse kan fylde gabet. Men det er fremtiden.

Dette forslag repræsenterer ca. 0,25 promille. Det er en kvart procent af Folketingets finanslov for næste år. Færøernes befolkning udgør ca. 1 pct. af rigets samlede befolkning, så statskassen bevilliger ca. fire gange så mange penge pr. hver af rigets øvrige beboere, som den bevilliger til de færøske. Det må være en trøst for dem, der er misfornøjet med, at Danmark overhovedet yder denne støtte til Færøerne.

Og lad mig så gentage: Disse penge forsvinder ikke ned i et hul i Nordatlanten, men er med til at opretholde en offentlig produktion og et forbrug på Færøerne, som ifølge nationaløkonomen sammen med al anden færøsk produktion skaber en nettoværdivækst i Danmark, der overstiger selve bloktilskuddet.

Mens Danmark kun køber 20 pct. af Færøernes eksport, så tjener de på de øvrige 80 pct. af eksporten til andre lande; det er ca. 2 mia. kr. i hård valuta til Danmarks Nationalbank. Modsat køber Færøerne 80 pct. af deres import fra eller gennem Danmark og kun 20 pct. fra andre lande. Så Danmark har et efter færøske forhold stort overskud i handelen med Færøerne, nemlig ca. 2 mia. årlig, og Færøerne har et tilsvarende underskud i handelen med Danmark.

Men denne kendsgerning har svært ved at sive ind i de fordomsfulde sind, der ser Færøerne som et fattighus, der lever af dansk statsstøtte uden modydelse. Ingen opfattelse kan være mere fejlagtig end just den.

Efter færøske forhold er bloktilskuddet af langt større dimensioner. Denne lille milliard udgør en tredjedel af Lagtingets budget, en fjerdedel af vor offentlige økonomi – kommunerne iberegnet – og ca. en sjettedel af vort BNP. Og det er relativt mange penge.

Efter refusionsordningens ophør sidst i 1980'erne øremærkes statsstøtten ikke længere til at dække halvdelen af landskassens store udgiftsposter: sundhed, skole og socialvæsen. Nu bestemmer landstyret selv blokkenes brug. Før krisen i 1990'erne var bloktilskuddet nok en årsag til et lånefinansieret overforbrug på Færøerne, men ikke længere. Vi låner ikke længere

penge i udlandet, og selv om landskassen efter junaftalen stadig skylder 4 mia. kr. til staten og betaler ned over 20 år, så er Færøerne netop gældfri til udlandet ved årets udgang.

Landskassen har i 3 år haft driftsoverskud, i år 10 pct. af finansloven, og et overskud på betalingsbalancen på næsten 20 pct. af BNP i år, og det var for resten en af regeringens lånebetænelser under krisen, så den er i hvert fald opfyldt.

Landsstyret prøver at holde det offentlige forbrug nede også næste år, men fagforeningerne truer med hårde forhandlinger i foråret, som kan få svære følger for landskassens resultat og ødelægge vort fiskerierhvervs konkurrenceevne.

Men en måde at bruge bloktilskuddet på er vel at give offentlige lønforhøjelser eller kræve dem, og det vil landsstyret undgå i et modspil med skattesænkning og pensionsordning i stedet for lønforhøjelse. En krone vundet i udbetalt løn efter skat svarer næsten til to kroner i bruttolønsvækst før skat.

Men mange danskere er skeptiske over for en frisindet færøsk skattepolitik. Det har vi allerede hørt her fra talerstolen i dag. Det fejlopfattes som forbrugsfremme på bekostning af dansk statsstøtte, og dette er et forkert syn på sagen. Færøernes økonomi pr. indbygger er ca. 20 pct. lavere end den danske. Relativt er Lagtingets finanslov kun 70 pct. af Folketingets, bloktilskuddet iberegnet, og det vil sige, at den færøske offentlige sektor, som vi borgerlige selvstyrefolk synes er for stor, pr. indbygger er 30 pct. mindre end den danske.

Som nævnt før er det landsstyrets hensigt at forhandle sig til et nyt rigsfællesskab af to selvstændige lande, der medfører, at statsstøtten nedtrappes over et tidsrum af 10-20 år. Denne tidshorisont er nødvendig, eftersom republikanerne har lovet deres vælgere, at suveræniteten ikke skal koste velfærd, det vil sige det velfærdssystem, som er udviklet efter dansk mønster og delvis finansieret af statsstøtten.

Hvis statsministeren og Tingets oppositionsleder holder fast ved deres trussel om, at jo mere færøsk selvstændighed, jo mindre dansk støtte, må landsstyret vel i sin plan B, der ikke er udklækket endnu – det er plan A faktisk heller ikke – enten erklære suveræniteten uden blok-

tilskud, eller man må aftale et parallelt forløb med gradvis afvikling af fælles ansvarsområder i hjemmestyreordningen og en tilsvarende nedtrapning af statsstøtten.

Det ligger så ude i fremtiden, men også i det tilfælde er det livsvigtigt, hvis Færøerne skal ændres fra vor nuværende tilskudsøkonomi til en fremtidig produktionsøkonomi, hvor kommende olieindtægter sammen med fiskeriet kan afløse statsstøtten som indtægtskilde.

Vi ved jo, at Færøernes økonomi også bliver negativt påvirket af statsstøtten. Den tilføres nemlig den offentlige sektor, som pustes op og forvrænger omkostningsniveauet i den produktive del af økonomien. Men det passer vel godt i krammet hos de færøske politiske partier, der vil beholde et danskfinansieret velfærdssystem på Færøerne. Så bliver færøsk politik en fortsættelse i samme spor som hidtil, og det vil Folket flokken for alt i verden undgå.

Men det spørgsmål bliver vel til dels mere afklaret ved denne tid næste år efter forhandlingerne med staten. Det, som vi skal forholde os til i denne omgang, er dette forslag om bloktilskuddet til Færøerne for perioden 1999-2001, som regeringen og landsstyret har aftalt i juni i år, og som jeg som repræsentant for landsstyrekoalitionen derfor selvfølgelig støtter her i Folketinget.

Finansministeren (Mogens Lykkesøft):

Jeg skal indskrænke mig til at takke for den brede tilslutning, der er til forslaget, en tilslutning, som selvfølgelig ligger i forlængelse af, at et flertal i Folketinget godkendte aftalen af 10. juni.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Politisk-Økonomisk Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 51:
Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre.
 Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl. (Fremsat 22/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Det kan jo virke en lille smule ensformigt at sige det samme gang på gang.

Vi havde behandlingen her i Folketinget den 11. juni i år. Jeg sagde dengang, og det skal jeg gerne gentage, at regeringen er åben over for at diskutere nyordninger af ministrenes vilkår, men vi er ikke indstillet på samlet set at medvirke til en forringelse.

Vi synes, at nyordningen bør være noget, et stort flertal i Tinget er bag ved. Det har været vanskeligt at få sikret det. Jeg har prøvet at lave udkast og skitser og forslag på forskellige tidspunkter uden at kunne se et flertal.

Jeg har også forstået, hvad jeg også sagde i juni måned, at Folketinget er inde i overvejelser om folketingsmedlemmernes vilkår, og at der kunne være fornuft i at se de her spørgsmål i en sammenhæng. Indtil vi ser den sammenhæng, må regeringen igen afvise dette forslag.

Helge Mortensen (S):

Vi kan nikke genkendende til forslaget. Jeg tror også, man vil kunne nikke genkendende til min ordførertale. Den vil i det store hele henholde sig til, hvad finansministeren allerede har sagt.

Det gjorde jeg også ved sidste behandling, der var den 11. juni 1998 her i Folketinget, men lad mig for god ordens skyld repetere, at vi gerne medvirker til en nyordning på de områder, som forslaget omhandler, at vi også er parat til at tage udgangspunkt i det forslag, som foreligger her, at vi skal finde en løsning, der hviler på et bredt politisk grundlag, og, som jeg nævnte den 11. juni, vi ser gerne, at dette forslag indgår som et led i en drøftelse og en ordning, hvor også Folketingets medlemmers aflønning, vilkår og vederlag indgår på samme måde, som vi her diskuterer med hensyn til ministrene, sådan at vi får en hel løsning på dette spørgsmål.

Dengang forventede vi, at der kom en drøftelse og måske en løsning hen over sommeren. Vi forventer stadig væk en løsning, og i den forbindelse kan vi tilsige vores positive medvirken til at finde en samlet løsning.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg har da også som den tidligere ordfører og finansministeren kunnet mærke et genkendelsens blik i mit eget ansigt, da jeg så forslaget.

Vi kan fortsat ikke støtte forslaget. Vi mener, at man tager ét element ud af en sammenhæng. Også Venstre vil gerne være med til en nyordning, men det kræver et bredt flertal. Den, der kan komme med et retfærdigt columbusæg, vil vi støtte.

Henning Grove (KF):

Vi vil også gerne være med til at finde en løsning på dette spørgsmål. Vi mener bare, at den løsning, der er lagt frem her, er for snæver.

Jeg kan garantere for, at vi både i Præsidiets og andre steder diskuterer lønninger til folketingsmedlemmerne, og hvordan vi får det løst på den bedste og mest rimelige måde, men der er desværre ingen lette løsninger.

Jeg har kun én bemærkning. Jeg synes også, vi skal løse spørgsmålet om hjemmehjælpsordningen til Det Radikale Venstre. Den var vi ikke tilhængere af dengang, og den hører vel også hjemme i denne sammenhæng, så vi ser frem til nogle forhandlinger. Jeg mener ikke, det er livet om at gøre, men jeg mener, at det var rart at få det på plads i løbet af et års tid.

Margrete Auken (SF):

Jeg kan trøste Fremskridtspartiet med, at ifølge den hellige skrift, bind 2, så nytter det at plage. Der er nogle plagelignelser, der fortæller, at det simpelt hen giver mening at plage.

Vi er jo i SF på væsentlige punkter enige med Fremskridtspartiet. Jeg kan også mærke, at jeg er den første på talerstolen i denne debat, der ikke repræsenterer et parti, der har pensionerede ministre på slæb. Vi har jo hele tiden sagt, at vi nok skal lade være med at røre de pensionerede ministre. Vi ved godt, at den står helt stille, hvis vi skulle komme i tanke om noget, der kunne tage noget den vej rundt. Det ved vi godt.

Så vil jeg sige, at hos os står den ikke helt stille, men vi må på den anden side også sige, at vi tilsyneladende ikke rigtig er kommet ud af stedet. Det, som bekymrer mig lidt også i